

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова

Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови

Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор
Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор
Бурдо О.Г., д.т.н., професор
Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор
Волков В.Е., д.т.н., професор
Гапонюк О.І., д.т.н., професор
Жигунов Д.О., д.т.н., доцент
Іоргачова К.Г., д.т.н., професор
Капрельянц Л.В., д.т.н., професор
Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.
Косой Б.В., д.т.н., професор
Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор
Мардар М.Р., д.т.н., професор
Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор
Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент
Павлов О.І., д.е.н., професор
Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент
Станкевич Г.М., д.т.н., професор,
Савенко І.І., д.е.н., професор,
Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор
Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,
Ткаченко О.Б., д.т.н., професор
Хобін В.А., д.т.н., професор,
Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор
Черно Н.К., д.т.н., професор

— загальну систему керівництва науково-дослідними і проектними і конструкторськими роботами;

— організацію використання наукових відкриттів і винаходів та науково-технічних досягнень в виробництві.

Із сфер одержуваної інформації та проблем, що висвітлюються в них, впливають основні завдання ІАЗПБ:

У політичній сфері:

— викриття авторів загрози діяльності суб'єкту підприємницької діяльності;

— оцінка стану політичної обстановки в державі;

— оцінка політичної спрямованості політичних партій, сил, угруповувань;

— прогноз розвитку політичної обстановки в регіонах і державі в цілому.

У економічній сфері:

— викриття факторів економічної загрози підприємству;

— аналіз економічного потенціалу і економічних зв'язків об'єкта, що становить потенційну політичну або економічну загрозу для підприємства;

— оцінка потенційних можливостей об'єкта-загрози для підприємства;

— контроль за діями об'єкта загрози.

У технічній сфері:

— відслідковування основних напрямків науково-дослідної та дослідно-конструкторської роботи;

— відслідковування планів модернізації існуючих виробничих ланок та розробки нових.

У науковій сфері:

— відслідковування спрямованості наукових розробок.

СЕКЦІЯ «СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ, ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»

ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНА – НАТО: ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Ангелов Г.В., канд. істор. наук, проф., Соловей А.О., канд. істор. наук, доц.,

Ботіка Т.С., канд. істор. наук, ст. викл.

Одеська національна академія харчових технологій

Сучасна євроінтеграційна політика України передбачає встановлення і розвиток її стосунків з усіма європейськими країнами, входження до європейських економічних і політичних структур, активну взаємодію з міждержавними організаціями об'єднаної Європи, серед яких саме НАТО є однією з найбільш впливових. Виходячи із стратегічної цілі приєднання до загальноєвропейської системи колективної безпеки, Україна шукає нові підходи до забезпечення ефективної національної безпеки.

Блок НАТО був створений у середині минулого століття, в період жорсткого протистояння двох політичних світових систем, очолюваних з одного боку СРСР, з іншого – США, що відповідало складним реаліям того часу. Приводом для створення блоку був набираючий силу розмах «холодної війни». Західноєвропейські держави відчували себе дуже слабкими для індивідуального захисту від Радянського Союзу, а членство в НАТО передбачало створення системи колективної безпеки та взаємний захист від можливої агресії. Крім того, цією організацією розроблялися заходи з метою поглиблення політичного, економічного та соціального зв'язку між членами блоку. Чисельний склад альянсу постійно мав тенденцію до розширення.

Глобальні політичні зміни початку ХХІ ст. поставили перед світовим співтовариством нові проблеми – боротьба з тероризмом, розповсюдженням зброї масового знищення, регіональною нестабільністю. За таких кардинальних змін інтересам безпеки відповідають: розширення політичного діалогу, зниження рівня озброєнь, подолання регіональних воєнних конфліктів та ін. Важливу роль має відіграти зростання довіри між країнами молодшої демократії та іншими державами континенту і світу, створення якісно нової надійної системи колективної безпеки. Вирішити ці проблеми можливо на підставі багатостороннього міждержавного співробітництва.

Відносини Україна – НАТО мають свою власну історію, яка розпочалася невдовзі по отриманні країною незалежності у 1991 р. Вже 3 грудня 1991 р., одразу після проведення референдуму, який підтвердив Акт проголошення незалежності України, у Брюсселі розпочала роботу спеціальна нарада країн-членів НАТО, присвячена подіям в Україні. А у січні 1992 р. представник України вперше взяв участь у Робочій групі високого рівня Ради Північноатлантичного співробітництва. У лютому 1992 р. відбувся перший візит Генерального секретаря НАТО до Києва, в ході якого Україна була запрошена до участі в Раді Північноатлантичного співробітництва. З того часу починаються активні контакти з НАТО. У 1995 р. Українська держава підписала з керівництвом НАТО індивідуальну програму «Партнерство заради миру», згідно з якою почали проводити спільні військові навчання, моделювалися миротворчі акції.

Нещодавно Україна приєдналася до нової програми – Ініціативи оперативної сумісності Партнерства. Вона покликана забезпечити збереження високого рівня оперативної сумісності, якого сили міжнародної коаліції досягли у рамках Міжнародних сил сприяння безпеці під проводом НАТО. Багатонаціональні навчання, які відбуваються на території України спрямовані, у першу чергу, на підготовку підрозділів Збройних сил України до відсічі збройної агресії і є інтегрованим елементом бойової підготовки військ.

За нинішніх складних політичних умов, взаємодія України з НАТО підпорядковується насамперед потребам максимального зміцнення обороноздатності держави та реформування її Збройних сил, наближенню до стандартів організації, що дасть можливість у майбутньому відповідати критеріям, необхідним для приєднання до НАТО.

Відносини України та НАТО відіграють важливу роль у забезпеченні обороноздатності держави. Подальший рух України до повної взаємосумісності з Альянсом гарантуватиме державі безпеку, адже це не лише військова, а й військово-технічна та інша підтримка країни з боку Альянсу.

ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СУСПІЛЬСТВОМ

**Ангелов Г.В. к-т істор. наук, проф., Іванов Є.В. к-т істор. наук, доцент
Одеська національна академія харчових технологій**

На початку ХХІ ст. соціальні проблеми, тією чи іншою мірою пов'язані з управлінням, значно загострилися. Практично в усіх сферах суспільного життя у більшості країн світу ми спостерігаємо ескалацію класових та політичних конфліктів, конфронтацію різних соціальних груп та масове невдоволення народними представниками, державними діячами, політиками – тими, хто має керувати суспільством, вирішуючи нагальні проблеми та розв'язуючи соціальні протиріччя. Сподівання на те, що успіхи менеджменту перетворять цю науку на панацею від усіх бід нашої епохи, не виправдались. Натомість більшість сучасних керівників різного рівня, зосереджуючись на вирішенні конкретних поточних проблем, оминають глибоке теоретичне осмислення передумов, які їх викликають. Серед суспільствознавців теж немає одностайності щодо того, на яких питаннях повинна фокусуватись філософія соціального управління, що є її предметом, об'єктом і де пролягає демаркаційна лінія, яка відділяє її від інших наук, пов'язаних з управлінням, –

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ УПРАВЛІННЯ ЗАПАСАМИ	
Мельник Ю.М.	327
ОСНОВНІ ЗАСАДИ ОЦІНКИ МАЙНА В УКРАЇНІ	
Тарасова О.В.	329
ОСОБЛИВОСТІ ВНУТРІШНЬОГО КОНТРОЛЮ НА МАЛОМУ ПІДПРИЄМСТВІ	
Стасюкова К.В., Головаченко Л.М.	331
ЕКОНОМІКО-ЕКОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ ТЕПЛОЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ДОПОМОГОЮ ДЖЕРЕЛ ЕНЕРГІЇ ДОВКІЛЛЯ	
Маркова Т.Д.	332
АВТОМАТИЗОВАНІ ІНФОРМАЦІЙНІ СИСТЕМИ ЯК ІНСТРУМЕНТ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	
Пчелянська Г.Б., Пчелянський Д.П.	333

СЕКЦІЯ «ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ФІНАНСОВО-ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА»

СУЧАСНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ РОЗВИТОК У СВІТЛІ ТЕОРІЇ ЦИКЛІВ М.Д. КОНДРАТЬСЬВА	
Ткачук Т.І., Павленко Г.М.	334
НАПРЯМИ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ	
Криницька О.О., Бондар К.С.	335
ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ, ЇХНЯ ХАРАКТЕРИСТИКА ТА СПОСОБИ ОТРИМАННЯ	
Руммо В.В.	337

СЕКЦІЯ «СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ, ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА ТА СПОРТ»

ПАРТНЕРСТВО УКРАЇНА – НАТО: ІСТОРІЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
Ангелов Г.В., Соловей А.О., Ботіка Т.С.	338
ТЕОРЕТИЧНІ ПРОБЛЕМИ УПРАВЛІННЯ СУСПІЛЬСТВОМ	
Ангелов Г.В., Іванов Є.В.	339
ІСТОРИЧНІ РЕАЛІЇ МІЖКУЛЬТУРНОГО ДІАЛОГУ	
Соловей А.О., Ботіка Т.С.	341
ПОЛІТИКА НАЦИСТСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ЩОДО СІМ'Ї	
Дмитрашко С.А.	342
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА СТУДЕНТАМИ ОНАХТ, НА ПРИКЛАДІ ФАН-ТВОРЧОСТІ	
Дружкова І.С.	344
ДО ПРОБЛЕМИ ОНТОЛОГІЧНОГО СТАТУСУ МЕДІА	
Пурцхванідзе О.В.	346
СПЕЦИФІКА ПОСТНЕКЛАСИЧНОГО НАУКОВО-ТЕХНІЧНОГО ЗНАННЯ ТА ВИСОКОТЕХНОЛОГІЧНОГО ІНЖИНІРИНГУ	
Лар'яновський І.С.	348
СІМ'Я ТА ЇЇ ФУНКЦІЇ В ПРОЦЕСІ СОЦІАЛЬНОГО ВИВЧЕННЯ	
Мамроцька О.А.	350
МІСЦЕ ТА РОЛЬ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЇ	
Черняк Г.А.	351
ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА КОГНІТИВНІ НАВАНТАЖЕННЯ НА ПСИХІКУ ЛЮДИНИ	
Черняк Г.А.	353
ПРОБЛЕМА ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ У КОНТЕКСТІ ПРОЦЕСІВ ДЕКОМУНІЗАЦІЇ	
Шишко О.Г.	354
ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ УКЛАДЕННЯ ТРУДОВОГО ДОГОВОРУ В ПРОЕКТІ ТРУДОВОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ	
Самокиш В.П.	356
МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА РЕЖИМИ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, СУЧАСНИЙ ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ДОСВІД	
Осадча І.А.	358
ДЕПУТАТСЬКА НЕДОТОРКАНИСТЬ ЯК ОДНА З ОЗНАК ПРАВОВОЇ УКРАЇНИ: ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ РЕФОРМУВАННЯ	
Орлова В.О., Жигайло П.О.	359